

naar dette Sogneraadets Skøn gives Medhold. Det er nemlig efter Flertallets Formening en Selvfølge, at Sogneraadets Beslutning i denne Henseende bør kunne indtages for Amtsrådet, der endelig afgør Sagen. Der stilles derfor under Nr. 6 og 7 hertil sigtende Vædringsforslag.

Den i Lovforslagets § 7 givne Regel for Bestemmelse af Ejendommens Laanværdi finder Udvalgets Flertal lidet betryggende for Statskassen. En lignende Bestemmelse fandtes vel i det tidligere Regeringsforslags § 7, men var her forsvarlig under Hensyn til, at det forudsattes, at Husmandskreditforeningerne gave Laan i Ejendommen i første Prioritet, og at der til dette Djemed altsaa, overensstemmende med disse Kreditforeningers Statutter, maatte foreligge en Takstation af Ejendommen. Da man nu, som foran fremhøvet, er gaaet bort fra denne Medvirkning fra Husmandskreditforeningernes Side, vil i mange Tilfælde Sogneraadets Erklæring om, at den af Ejeren paa Ejendommen satte Pris skønnes passende, maatte blive afgørende for Amtskommissionen. Dette formener Flertallet at være utilraadeligt, og vil derfor anbefale, at det udtrykkeligt forbeholdes Amtskommissionens Formand, hvis han hertil finder Anledning, at foranstalte Ejendommen takseret efter Reglerne i Lov 19de Marts 1869 om Ublaas af umyndiges Midler. Omkostningerne herved burde i saa Fald formentlig afholdes af Statskassen. Flertallet stiller derfor et hertil sigtende Vædringsforslag under Nr. 8.

Næst at henvise til, hvad foran er bemærket om, at Udvalgets Flertal ubetinget maa fastholde, at paagældende Landarbejder selv anbringer mindst $\frac{1}{6}$ af Ejendommens Værdi i denne, kan samme Flertal ikke tiltræde Lovforslagets § 10 angaaende de Vilkaar, paa hvilke Staten giver Laan af indtil $\frac{4}{6}$ af dennes Værdi. Foruden den Risiko, der altid vil være forbunden med at give et saa stort Laan, bør Statskassen formentlig ikke paabyrdes andre Udgifter ved Foranstaltningens forsøgsvisse Gennemførelse i et Tidsrum af 5 Aar end Omkostningerne med Amtskommissionerne, eventuelt Ejendommens

Takstation og det Kurstab, som maatte fremkomme ved Udstedelsen og Salget af Statsobligationer for at tilvejebringe et Beløb af 5,000,000 Kr. Som Følge heraf formene Flertallet, at Laanevilkårene maatte være følgende:

Laanet forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. aarligt; Halvdelen, $\frac{5}{10}$ af Laanetsummen, henstaar uden Afdrag, indtil den anden Halvdel, der forrentes og afdrages med $4\frac{1}{2}$ pCt., er tilbagebetalt; derefter forrentes og afdrages Restgælden med 4 pCt. aarlig, hvoraf $3\frac{1}{2}$ pCt. er Rente. Overensstemmende hermed stilles Vædringsforslaget under Nr. 10.

Sluttelig bemærkes, at Udvalgets Flertal ikke er uden Betænelighed ved Bestemmelserne i § 20, 1ste Stykke, § 21, 2det Stykke, og § 22, 1ste Stykke, der gøre det muligt, at Ejendommen gaar over til andre end Landarbejdere, og stiller derfor Vædringsforslagene under Nr. 12 til 14.

Mindretallet (N. Johansen, Chr. Nielsen og Jørg. Pedersen) kan ikke tiltræde Flertallets Betragtninger eller Vædringsforslag. Ved Vedtagelsen af disse vil ikke blot Omfanget af den tilsigtede Reform foreløbig blive indskrænket til en Fjerdedel af, hvad saavel Landbokommissionens Flertal som dens Mindretal har indstillet og Regeringen og Folketinget tiltraadt, men de Vilkaar, som bydes de paagældende Arbejdere, ville blive væsentlig ringere end efter Folketingets Forslag og i det hele ringere end efter noget af de hidtil fremkomne Forslag.

Gaar man ud fra Maksimumsprisen for en saadan Ejendom, 4,000 Kr., vil Ejerens aarlige Begyndelsesudgift til Forrentning og Afdrag efter de forskellige Forslag blive:

Kommissionsflertallets.....	112 Kr. 50 Ø.
Kommissionsmindretallets..	120 — " —
Regeringens i Fjor.....	120 — 27 —
Folketingets	108 — " —
Samme med Flertallets Vædringer.....	128 — " —

Naar hertil kommer, at Flertallets Vædringer i Forhold til det foreliggende Forslag tillige nedsatte Jordloddens Størrelse og fordoble det Beløb, som vedkommende